

forstudsvis at fuldbyrde den danske Monarchis Forpligtelse, medmindre vi derved ville tvinge til, at man lader disse Fordringer inddrive ved Execution; men, dersom dette er det ærede Medlems Ønske, saa er jeg overbevist om, at der kun vil være saa Medlemmer her i Salen, som ville give ham Bisald deri, thi en Executionarmee, lagt ind i et lille Land, er altid et yderst farligt og ubehageligt Nabostab. Vi have jo for kort Tid siden havt fremmede Tropper liggende i Holsteen, og man vil endnu kunne erindre, hvilke Klager man hørte fra Slesvig over den skadelige Indflydelse, dette fremmede Regimente i Holsteen havde i Slesvig, da det opretholdt en Urolighedsaaand, som man maatte ønske at blive fri for. Lad os derfor ikke fremtvinge dette igjen, lad os huffe paa, at vor Raadslagning her i Rigsdagen skal være en saadan, at vi kunne være den bekyndte, naar vi tænke os Danmark som et Monarchie, i hvilket de andre Landsdele skulle staae paa lige Fod med os. Jeg skal aldeles ikke forfølge den Tanke videre, om vi nogensinde ville komme derhen til, at vi kunne vise de Udgifter fra os; men da vi i dette Dieblif ved en Botering skulde nægte Regjeringen Midler til at fuldbyrde denne Monarchiens Forpligtelse, naaget vi derved ikke overtage en eneste Skillings Byrde for os selv, troer jeg ikke paa nogen Maade vilde være forsvarligt, og jeg troer ikke, at det ærede Medlem vilde kunne bringe Forsamlingen dertil; men, dersom han skulde bringe Forsamlingen dertil, saa er det hans Hensigt og hans Venners Hensigt og deres Hensigt, som stemme med ham, at tilintetgjøre Monarchiet i dets nærværende Skikkelse, og have det omdannet (Nei!). So!

Monrad: Ja, man skulde egentlig undres over, at denne Sag saa stærkt kan sætte Lidenskab i Bevægelse. Den er virkelig i sig selv ganske simpel. Spørgsmaalet er først om Kassebeholdningen. Er den Kongerigets eller Monarchiets fælles Kassebeholdning? Lad os først besvare dette Spørgsmaal. Jeg siger da: det er Monarchiets fælles Kassebeholdning. Og hvorfor? Fordi i de foregaaende Aar er Overfludet fra de andre Landsdele flydt ind i denne Kassebeholdning, fordi der ikke har været

noget nogen Afgjørelse, hvorved den er dannet som en særskilt Kassebeholdning, den har altid været Monarchiets fælles Kassebeholdning. Have vi indrømmet, at den er Monarchiets fælles Kassebeholdning? (Grundtvig, Lindberg og flere Stemmer: Nei! Andre: Jo!). Den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 4de og den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Grundtvig og Lindberg) have ogsaa indrømmet det (Nei!). De have virkelig indrømmet det. I Budgettet er Renten af denne Kassebeholdning kun for de tre Femtedele ført til Indtægt for os, de andre to Femtedele ere førte til Indtægt for de andre Landsdele; altsaa, Rigsdagen har anerkjendt, at Kassebeholdningen er fælles, foreløbig fælles. Lad os nu holde fast paa dette. Hvad er nu Spørgsmaalet her? Sagen er, at en Landsdeel faaer en stor extraordinair Udgift, nemlig Holsteen og Lauenborg. Nu kommer Regjeringen og siger: Vi forlange Bemyndigelse til at udrede af Monarchiets fælles Kassebeholdning den Sum, som vil medgaae til denne Udgift. Det er det Eine. Og det Andet er, at hvorvidt iøvrigt hele Monarchiet eller disse enkelte Landsdele skulle bidrage til denne Udgift, det er Noget, som vi ikke ville afgjøre, førend vi have en Fællesforsamling, der repræsenterer hele Monarchiet. Er det ikke et simpelt og fornuftigt Forlangende? Hvor kan man dog modsætte sig Noget, der er saa grundet i Billighed, naar vi huffe paa, at Kassebeholdningen er af os selv anerkjendt som en fælles Kassebeholdning? Naar to Mænd havde en fælles Kasse, og den Eine sagde: „jeg trænger til Penge af denne fælles Kasse, jeg vil gjerne deraf udrede en Udgift, som det paahviler mig at betale; hvorvidt iøvrigt Du maaskee kommer til at bære Noget af den, ville vi senere afgjøre;“ — vilde det da ikke være den allerførste Ubillighed, om den Anden vilde modsætte sig dette? Hvad er dog alle disse store Raab, som man her høyer imod en Ting, der er saa aldeles simpel og falder af sig selv? Man siger: vi ere ikke competente til at omtale Slesvig. Jo, vi ere competente til, vi have Lov til at nævne Slesvig (En Stemme: Ja, at nævne det.); ja, om det saa var Rusland, have